

PROPOSTA DE VALORACIÓ D'EUCat DELS RESULTATS DE LES ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA DEL 14 DE FEBRER DE 2021

Un cop coneguts els resultats de les eleccions del 14F, Esquerra Unida de Catalunya vol entrar a valorar diferents aspectes polítics, electorals, organitzatius, i de campanya, així com definir algunes línies d'acció política que se'n deriven.

VALORACIONS POLÍTIQUES:

1.- Uns resultats electorals marcats per la pandèmia i l'esgotament polític de la ciutadania

El primer element a destacar d'aquestes eleccions ha estat la baixa participació, que ha quedat en un 53,54%, essent l'abstenció del 46,46%, amb un diferencial de 25,55 punts més que a les eleccions de 2017. Ha estat en les ciutats de l'àrea metropolitana, i especialment en els barris treballadors, on l'abstenció ha estat més elevada.

Per exemple, a Sant Adrià de Besòs, la participació ha estat del 40,47%, el que suposa gairebé 17 punts menys de participació que a Barcelona ciutat.

Les raons de l'abstenció poden ser variades, i s'han d'analitzar a fons per destriar els elements conjunturals, com les relacionades amb la pandèmia i les dificultats/reticències per anar a votar, o la fatiga pandèmica, d'aquelles que poden ser més estructurals per la desafecció ciutadana de molts col·lectius respecte de la política institucional, que la crisi social i econòmica derivada de la pandèmia pot haver accelerat, i que no són noves, ja que en altres comicis ja havíem arribat a nivells d'abstenció superiors al 40%.

Igualment, com altra possible expressió d'aquest malestar polític, ha augmentat el vot nul (passa del 0,37% al 1,43%) i el vot en blanc (passa del 0,44% al 0,84%).

2.- Una representació parlamentària més d'esquerres i més favorable al diàleg

Les eleccions del 14F les ha guanyat el PSC, amb 33 escons (16 més que al 2017) i un 23,04% dels vots, a qui felicitem per haver resultat primera força d'aquests comicis.

En segona posició ha quedat ERC, amb 33 escons (1 més que al 2017) i un 21,30% dels vots.

Si recordem, al 2017 va guanyar les eleccions Ciutadans, i en segona posició va quedar JxCat. Per tant, el suport majoritari ha virat cap a les esquerres, i cap a les opcions que en cada bloc apostem més pel diàleg que per la confrontació i el bloqueig, el qual és una bona notícia per Catalunya, i per la relació amb el Govern central.

A això cal afegir que En Comú Podem ha mantingut els 8 escons, i que la CUP ha augmentat a 9 escons (5 més que en 2017) la seva representació, i que per tant, tenim 83 escons d'esquerres al Parlament de Catalunya, més que mai en la nostra història recent.

3.- La irrupció de l'extrema dreta en el Parlament de Catalunya

Una notícia molt negativa d'aquestes eleccions és l'entrada de VOX en el Parlament de Catalunya, amb 11 escons, i un 7,69% dels vots, essent la quarta força política parlamentària.

Han obtingut bons resultats en zones urbanes benestants, però també em molts barris treballadors i populars de les àrees metropolitanes, i d'algunes zones no urbanes. Més enllà de fenòmens locals, cal analitzar si aquest vot popular a VOX és conjuntural, o si respon a causes més profundes i pot esdevenir estructural.

El que queda clar és que VOX liderarà el camp de la dreta espanyolista al Parlament, havent deixat a molta distància a Ciutadans (6 escons, 5,57% dels vots), i sobretot, al PP (3 escons, 3,85%), en un resultat que tindrà impacte en l'espai de la dreta a nivell estatal.

4.- El resultat de JxCat i la recomposició de la dreta catalanista

JxCat ha estat la tercera força en aquestes eleccions, amb 32 escons (2 menys que al 2017) i el 20,04% dels vots. Ha perdut suports i ha quedat per darrere d'ERC tant en vots com en escons, però ha guanyat el pols amb els diversos partits provinents de l'extinta CDC, el PDeCat i el PNC bàsicament, essent la única força post-convergent que obté representació parlamentària, i tancat així una part del debat en aquest camp.

El PDeCat d'Àngels Chacón, amb 77.059 vots (2,72%) ha quedat a prop d'obtenir representació parlamentària, a pesar de tenir alguns resultats rellevants en algunes viles i ciutats amb alcaldies del PDeCat, no han resistit ni en les grans ciutats ni en el conjunt del territori respecte de JxCat.

El PNC de Marta Pascal, amb 4583 vots (0,16%), ha quedat molt lluny de qualsevol possibilitat d'obtenir representació.

S'haurà de seguir l'evolució de la relació JxCat – PdeCat, doncs una recomposició o entesa podria ser rellevant de cara a la pugna de la dreta catalanista amb ERC, ja que de no haver perdut aquests suports, JxCat hauria sobrepassat a ERC, i podria haver disputat la victòria al PSC.

5.- En Comú Podem conserva la representació en escons a pesar de la pèrdua de vots

En Comú Podem ha mantingut els 8 escons que ja tenia, i per tant, es pot valorar que ha aguantat bé com a força parlamentària l'impuls del "efecte Illa" que ha portat al PSC a la victòria, on les dues forces que sostenen el govern de coalició de l'Estat han obtingut millors resultats dels que es van aconseguir en els recents comicis gallecs o bascos.

Encara així, no es pot valorar que el resultat d'En Comú Podem sigui un bon resultat, ja que s'han perdut respecte de 2017 molts vots (131.734) i un percentatge rellevant, passant del 7,46% al 6,87%, dades negatives que cal remuntar-se a dècades enrere per trobar en el nostre espai (o assimilable) en unes eleccions al Parlament de Catalunya.

La pèrdua de suports es dona bàsicament en les ciutats de l'àrea metropolitana, on en moltes ciutats es baixa a prop d'un punt o més, al qual cal sumar la poca penetració del nostre espai en la Catalunya no metropolitana, o en les zones rurals.

Surt una mica d'aquesta tendència, per exemple, la ciutat de Barcelona, que només perd un 0,13% respecte 2017, el que conjuntament amb una major participació, estira del resultat global cap amunt a la província de Barcelona.

A pesar de que el PSC ha fet una campanya dirigida al vot de centre esquerra, deixant-nos molt espai a l'esquerra, no hem pogut obtenir més suports d'esquerres ni atraure part del vot abstencionista.

Un altre element negatiu del resultat d'En Comú Podem ha estat no recuperar la representació per Girona, a pesar de comptar amb una candidata magnífica com Rosa Lluç, que ha de continuar sent un actiu de l'espai encara que no s'hagi obtingut l'escó. Amb un 4,04%, el mateix percentatge que al 2017 però amb 5381 vots menys, no ha estat suficient per accedir-hi.

El mateix es podria dir de Lleida, on a pesar de la bona campanya d'un candidat molt solvent com Jaume Moya, amb un 3,23% (-0,68 respecte 2017) no ha estat suficient per obtenir l'escó.

En aquest sentit, es valora que l'actual llei electoral ens continua desfavorint en el resultat global en escons respecte altres forces que, amb menys vots, tenen més representació.

6.- Sobre la campanya d'En Comú Podem

S'ha de valorar com molt positiu el paper de la nostra candidata a la Presidència, Jèssica Albiach, que ha fet una campanya valenta, en positiu, deixant ben clara, especialment en els debats televisats, la posició d'En Comú Podem respecte de la política d'aliances per un govern plural d'esquerres, així com la defensa dels serveis públics, la transició ecològica, la igualtat, i el diàleg per sortir del bloqueig i el desgovern actual.

No ha estat una campanya fàcil per les restriccions provocades per la situació pandèmica, limitant els elements de proximitat i petit format que tant bé ens van en els territoris, les empreses, les universitats, entre altres.

Encara així, es valora que la campanya potser ha estat molt centrada en les realitats metropolitanes, especialment de Barcelona, i ha estat poc orientada i poc present en altres realitats del país.

En aquest sentit, es valora que es pot apreciar, a nivell general, una correlació entre les mancances i debilitats organitzatives, i la major baixada del resultat, o dit d'altre manera, allà on tenim millor organització i representació municipal, aguantem millor els resultats.

També es valora que ha mancat més participació del conjunt de candidats i candidates més enllà del primer circuit, millor expressió de la pluralitat de l'espai, i de més activitat sectorial per posar més en valor les propostes programàtiques.

Es valora positivament la implicació en la campanya de Confluència Jove.

7.- Els resultats no es poden valorar com positius per EUCat

Des de l'òptica d'EUCat, el resultat de les eleccions del 14F no es poden valorar com positius. A les mancances i elements negatius globals ja exposats, cal afegir que no tindrem cap diputat/da del nostre espai al Parlament de Catalunya per primer cop des de 2003, ja que la companya Núria Lozano, que anava de 8 per Barcelona, s'ha quedat a les portes d'entrar perquè només s'han obtingut 7 escons per aquesta circumscripció.

La gent d'EUCat ha participat en tots els àmbits de la campanya, en la mesura de les possibilitats donades per la pandèmia i la dinàmica de la campanya, per garantir que En Comú Podem tingués els millors resultats possibles en tots els territoris, però el resultat global no és satisfactori.

8.- Agraïment al suport d'Izquierda Unida i Unidas Podemos a la campanya

Es valora com positiva la participació d'Izquierda Unida en la campanya, tant la presència del Coordinador General, Alberto Garzón, en diversos actes de campanya, com el suport al vot des de l'estranger i la presència d'apoderats/des en diverses ambaixades d'altres països.

També es valora positivament la presència de la ministra de Treball, Yolanda Díaz, en diversos actes de campanya, amb missatges que han reforçat els elements centrals de la nostra campanya.

En canvi, es valora que algunes declaracions de dirigents estatals de Podemos no han estat positives, generant controvèrsies evitables en els mitjans de comunicació en plena campanya. També s'han detectat dificultats per fer campanya amb Podem o falta d'implicació de Podem en alguns territoris.

PROPOSTES D'ACCIÓ POLÍTICA:

1.- Participar i organitzar la mobilització social pacífica en defensa dels drets socials i dels serveis públics, com a millor antídoto contra la penetració de l'extrema dreta en els sectors populars, i com a garantia de que les polítiques d'esquerres avancen allà on participem del govern de les institucions.

2.- Impulsar un acord antifeixista al Parlament de Catalunya per aïllar a l'extrema dreta, impedit que accedeixin a la Mesa, la Presidència de les Comissions, i altres espais de representació institucional que poden servir per amplificar els seus missatges reaccionaris.

3.- Defensar la necessitat d'un govern plural d'esquerres que acabi amb la dinàmica de blocs, l'actual desgovern, i que posi en marxa una agenda per la recuperació social, la transició ecològica, i el diàleg per superar l'actual bloqueig i situació de conflicte.

4.- Implicar-se en el reforçament i arrelament de Catalunya en Comú en el conjunt del territori i a nivell sectorial, així com la millora del seu funcionament intern i la participació democràtica dels inscrits/es. En aquest sentit, la incorporació de Podem al projecte de Catalunya en Comú també serviria per establir i enfortir el conjunt de l'espai.

Comissió Col·legiada d'Esquerra Unida Catalunya, 26 de febrer de 2021.

